

Zini, sargā, copē!

Svētupē pirmoreiz ielaiž straucha foreļu mazuļus

Trešdien risinājās mūspusē teju vēsturisks notikums – Svētupē tika papildināts straucha foreļu krājums. Upē ielaida ne mazāk par 2500 šīs vasaras foreļēniem – katrs sasniedzis dažu centimetru garumu un pusotru gramu svara. Cik zinātāji skatījuši dažādos dokumentos, straucha foreles Svētupē ielaistas pirmoreiz.

Zivju vedējus un pašvaldības ļaudis sagaidīja upi apsaimniekojošās Svētupes aizsardzības biedrības, Valsts vides dienesta, kā arī Pārtikas un veterinārā dienesta pārstāvji. Biedrības vīri stāsta, ka foreles ielaist upē bija plānots jau pērn. Zivju fonds bija sniedzis savu atbalstu, diemžēl karstās vasaras dēļ ar mazuļu audzēšanu klājies pavisam grūti. Zivju audzētāji nespēja izpildīt pasūtījumus. Tā nu arī Svētupē foreļēni tad gāja secen.

Trešdien atvestās zivtiņas izaudzētas pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR zivjaudzētavas Tome filiālē Kārļi Amatas novadā. Audzētavai ir savas foreļu mammas, kam rudenī slauc ikrus. Pa ziemu ikri gatavinājās, pavasarī izšķīlās jaunās forelītes un pa vasaru baseinos tās izaugušas līdz pusotram gramam. Kārļu vadītāja pienākumu izpildītājs Jānis Šulcs skaidroja, ka šī foreļu, lašu un arī taimiņu jaunajai paaudzei bijusi laba sezona. Pagājušajā gadā audzētavām valsts noteikto foreļu resursu atražošanas plānu neizdevās izpildīt, toties šogad tas paveikts. Arī lašu ziņā jūtams īpašs situācijas uzlabojums. Protī, rudenī Kārļu un Braslas audzētavās ievākti tik daudz ik-

ru, cik nebija izdevies ilgu gadus. Sarunbiedrs lēsa – ja arī šoruden ikru slaukšana būs tikpat bagātīga, tad šajā un nākamajā gadā izdosies izpildīt četru gadu valsts plānu. Interesanti, ka aizvadītajā rudenī 80% no ikru ievākšanai ķertajiem vaislas lašiem bijuši iezīmētie (ar nogrieztu taukspuru), tāpat – no audzētavas nākušie.

Starp citu, J. Šulca dzimtā puse ir Limbaži. Svētupē ir viņa mīļākā foreļupe. Jaunības gados te daudz makšķerējis, īpaši iecienīta bija Svētupes pieteka Sausupīte. – *Kādreiz, kad te makšķerēju, sapņoju, ka varētu kaut ko arī ielaist atpakaļ upē. Nu tas brīdis pienācis, – priecājas zivjaudzētavas vadītājs. Straucha foreļu mazuļus Svētupē ielaida trīs vietās. Pēc ieslidināšanas ūdenī foreļēni acumirkli kā dzīvs paklājs pieplaka gruntij un palika tur nekustīgi, ik pa laikam tikai pakustinot mazās spuras. Zivjaudzētavas pārstāvis Dzintars Melgalvis apliecināja, ka tā tas notiek, ja ar tiem viss kārtībā un transportēšana pārciesta veiksmīgi. Paies pāris dienu, kamēr mazie adaptēsies, izpētīs teritoriju un laidīs tālāk dzīvē. Straucha forele ir dabas, savvaļas zivs, ne modificēta kā varavīksnes forele. Tā aug lēnāk, ir ar labākiem instinktiem un veiksmīgi var iztikt bez cilvēka palīdzības. Savukārt varavīksnes forele aug daudz straujāk, bet pati vairoties īsti vairs nespējot. Ātraudzībā to varot salīdzināt ar broilera cāli.*

J. Šulcs teica, ka aptuveni pēc diviem vai trim gadiem nupat ielaistās zivteles varēs sākt makšķerēt. Tas, protams, atka-

Foreļu mazuļi ir žiperīgas dažus centimetrus garas un aptuveni pusotru gramu smagas radības

Zivjaudzētavas Kārļi pārstāvis Dzintars Melgalvis upes ūdenī no skābekļa maisa slīdina mazos foreļēnus

rīgs arī no barības bāzes. Foreles ir plēsēji un ēd visu, ko var pievarēt, tai skaitā vēžus, bet pusotrgramīgie mazuļi barojas ar planktonu. No dažādiem apstākļiem atkarīgs arī tas, kāds būs mazuļu izdzīvošanas procents. Jāpatur prātā – jo mazāka zivs, jo tai uzglūn vairāk ēdāju. Ja no ielaistajām izaugs 30%, tas būs ļoti labs rādītājs. Šīs zivis nav lielas ceļotājas un vairumā gadījumu paliek dzīvot turpat, kur ielaistas. Vairoties tās sāk aptuveni 4–5 gadu vecumā. Tad tās sasniegušas jau aptuveni 700 g svara un 30 cm garumu. Liels karstums gan tām kaitīgs. Ja ūdens temperatūra sasniedz 22 grādus un vairāk, zivis pārstāj baroties, bet pie 25 grādiem var aiziet bojā.

Svētupē met likumu arī gar Arta Sīmaņa māju, un viņš ar interesi nolūkojās, kā upē tiek laisti foreļu mazuļi. Saksofonists labprāt vēro dabas noris. Interesanti esot skatīt, kā pavasarī migrē nēģi, kā rudenī nārsto taimiņi. Nu varēs sekot līdzī ar foreļu dzīvei.

Šogad zivju laišanas sezona mūspusē sākās ar 10 000 līdaku mazuļiem Limbažu Lielezerā. Vēl iecerēts, ka Augstrozes Lielezeru papildinās ar 30 000 vienasavas zandartu mazuļu, bet Salacā ielaidīs 10 000 vimbu jaunuļus. Zivju resursu papildināšanu Limbažu novada pašvaldības ūdenstilpēs atbalstījis Valsts zivju fonds. Straucha foreļēnu laišanai Svētupē fonds piešķīra 860,44 eiro.

Makšķerēšana Augstrozes Lielezerā veiksmīga

Jūlija trešajā svētdienā Augstrozes Lielezerā 19 makšķernieku komandu pulcējās uz Limbažu novada pašvaldības Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas šīs sezonas 3. posmu. Lai arī lielākās un glītākās zivis parasti ķeras ārpus sacensībām vai to laikā pieķeras un tomēr noraujas, copmaņu sekmes zivju ķeršanas pasākumos tomēr ir diezgan labs indikators, lai novērtētu, cik ūdenstilpe apdzīvota. Sacīkstēm esot jau teju pusē, ar pašvaldības pārstāvi Jāni Remesu un ezera uzraugu Kārli Udrasu devāmies lūkot, kā dalībniekiem sokas.

Veiksme smaidīja atšķirīgi – dažāda komanda jau bija tikusi pie loma, cita tobrīd vēl tukšā. Copmaņi sacīja, ka daudz bijuši zemmēra zandarti un līdaciņas, arī mazie asarīši. Tātad zivju jaunā paaudze te aug un labi jūtas. Turklāt ezera iemītnieku resursus šosezon iecerēts papildināt ar 30 000 vienasavas zandartu mazuļu. Šo pašvaldības aktivitāti atbalstījis Zivju fonds.

Interesanti, ka iepriekšējā vakarā Augstrozes ezerā noķerts skaists zutis. Šīs zivis te iepriekš nav laistas. J. Remess zina sacīt, ka šogad tie bieži ķeras ūdenstilpēs, kurās zušu resursi nav papildināti, piemēram, arī Dziļezērā un Riebezērā. Pirms vairākiem gadiem tie mūspusē ielaisti Limbažu Lielezerā, Vitrupē, Salacā, Svētupē un Pēterupē. Zuša noķerējam Augstrozē laimējās tikt arī pie pusotrkilogramīga zandarta un paliela brekša. K. Udrass teic, ka zandartu copes sezonas sākumā to netrūcis, un makšķernieki tikuši pie gana liabiem eksemplā-

riem. Šosezon lielākais izvilktais zandarts svēra 5,6 kg. Kad sākās karstais laiks, zivju aktivitāte rīmuši un copmaņi krastā braukuši lielākoties bez loma.

Jāatgādina, ka, gatavojoties šai ALDA kausa izcīņas sezonai, paši copmaņi vienojās katras sugas kontrolgarumam (no kāda zivis drīkst paturēt lomā) pieplusot 3 cm. Protī, maču rezultātā ieskaita līdakas, zandartus un asarus, ja tie sasniedz attiecīgi vismaz 53, 48 un 19 cm garumu. Tāpat, ja komandai izdodas tikt pie visu triju sugu zivīm, iegūtā loma svaru vēl reizina ar koeficientu 1,5.

Kausa izcīņas dalībnieki to dien no Augstrozes Lielezera izvilka kopumā 19,54 kg zivju. Līdzīgas sekmes šajā ezerā kausa izcīņas laikā bijušas arī iepriekš. Veiksmīgākais Augstrozē bija 2017. gads, kad ALDA kausa tīkotāji kopīgiem spēkiem tika pie 37,71 kg zivju. Savukārt ezers visskopākais bija 2019. gadā, kad sacensību dalībniekiem izdevās dabūt tikai 8,3 kg smagu koplomu.

Augstrozes Lielezera posmā līderi bija komanda *Divi koki* (Andis Kociņš un Ritvars Apinis), kuru lomā bija četri prāvi zandarti ar kopējo svaru 3,73 kg. Par uzvaru copmaņi priecīgi. Andis ir ilggadējs ALDA kausa izcīņas dalībnieks, bet Ritvars brālēnam šajās sacīkstēs pievienojās

Limbažu novada pašvaldības Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas Augstrozes Lielezera posmā uzvaru svinēja *Divi koki* – Andis Kociņš (no kreisās) un Ritvars Apinis, kuri zināja labākās zivju vietas

pirmoreiz. Abi smeja, ka viņu uzvara bija zvaigznēs ierakstīta. Ne velti, jo R. Apinis ir vietējais, viņš ezeru pārzinot pat labāk nekā paša kabatu. Te makšķerē regulāri. Arī tagad, kad atgriežas mājās no darbiem Islandē, teju katru vakaru pavada pie ezera.

Otrās un trešās vietas sadalījumu noteica jau pieminētais koeficients. Sudraba medaļas šajā posmā izcīnīja *Lauztie airi* (Vladimirs Komarovs un Imants Grabov-

skis), kuri lomā ieguva 2,4 kg zivju. Tā kā viņi bija noķēruši visu triju sugu pārstāvjus, pielietojot koeficientu 1,5, iznāca 3,6 kg. Šis svars tikai par 4 g atšķīrās no bronzas medaļas ieguvējiem *Liela loms* (Audris Kalniņš un Jānis Ozoliņš), kuri tika pie 3,56 kg zivju. Diemžēl, lai arī ilgi centās, līdaku viņiem noķert neizdevās. Otrajā trijniekā ierindojās komandas *JG* (Jānis Bitenieks un Guntis Grinbergs), *Namdari* (Gints Fogels un Juris Liepiņš) un *Asaru bieds* (Didzis Sprukts un Uldis Kalniņš).

Veicināšanas balvu par noķerto mazāko līdaku un zandartu saņēma V. Komarovs no *Lauztajiem airiem*, bet par kontrolgarumam (24,5 cm) vistuvākā izmēra asari sumināja J. Liepiņu no *Namdariem*. Pasākuma izskaņā visi iestiprinājās ar Guntras Remeses gatavoto zupu.

Pēc trim ALDA kausa izcīņas posmiem vadībā izvirzījās komandas *Lauztie airi*, *JG*, *Hāni* (Aivars un Andrejs Hāni), *Lielais loms*, *JPV* (Mārtiņš Vizulis un Kristis Vīlps) un *Asaru bieds*. – *Rezultāti ir ļoti blīvi. Nākamie posmi būs izšķirošie, – sacīja J. Remess. Sakot paldies Augstrozes Lielezeram par lomiem, makšķernieki šķīrās līdz nākamajam kausa izcīņas posmam, kas 21. augustā norisināsies Katvarezerā.*

Vairāk attēlu no makšķerēšanas pasākuma Augstrozes Lielezerā lūkojiet *Auseklā* mājaslapā, sadaļā *Galerijas*.

Sākums – 9. lpp.

Mazezera izaicinājumā copmaņi centīsies tikt arī pie zelta foreles

Viena no Limbažu pilsētas svētku aktivitātēm būs arī Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA rīkotās copes svinības Mazezerā. Sestdien, 6. augustā, no plkst. 6 rītā (reģistrācija sāksies pusstundu agrāk) gan pieredzējuši, gan jauni makšķernieki aicināti piedalīties makšķerēšanas sacensībās *Mazezera izaicinājums–Noķer*

mani. Ar pludīņmakšķeri no ūdenstilpes krasta copmaņiem būs jāsecenšas par smagāko lomu. Šis Mazezera izaicinājumam ir otrais gads.

Šogad papildus smagākajam lomam copmaņi sacentīsies arī par *zelta* foreles izvilksanu. Uz sacīkšu laiku Mazezerā būs ielaistas vairākas palielas foreles, no kurām

dažas būs iezīmētas. Tiem, kam veiksies tādu dabūt, paredzēta 100 eiro dāvanu karte. Par tām un citām balvām būs parūpējušies vietējie uzņēmēji. Limbažu novada pašvaldības pārstāvis Jānis Remess paredz, ka cīņa par iezīmētām forelēm būs spraiga. Kā nekā tās esot ēdelīgas un diezgan raiti noķeramas. Viņš gan atgādina izaicinājuma

dalībniekiem padomāt par piemērotas makšķerauklas izvēli, jo aptuveni 300–400 g smagās foreles ir ļoti spēcīgas un smalkāku auklu pavisam viegli var pārraut.

Sacensības vērtēs trīs vecuma grupās, bet dāmu sniegumu – atsevišķi. Plašāka informācija Limbažu novada pašvaldības mājaslapā www.limbazunovads.lv.

Svētupē pastiprināti tiek kontrolēti makšķernieki un vēžotāji

Par Svētupes aizsardzību un zivju resursu saglabāšanu jau vairākus gadus rūpējas Svētupes aizsardzības biedrība. Tās valdes priekšsēdētājs Jānis Ozoliņš un valdes loceklis Zigmārs Dancis pastiprinātu uzmanību pievērš tam, lai upe tiktu ne tikai sakārtota, bet lai makšķernieki un vēžotāji ievērotu normatīvajos aktos noteikto. Pirms trīs gadiem pašvaldība pilnvaroja biedrību organizēt licencēto makšķerēšanu un vēžošanu Svētupē. Vienlaikus tai apsaimniekošanā nodota upes krastā esošā pašvaldības zeme un līgumi noslēgti ar daļu no piegulošo zemju īpašniekiem.

Mazo, bet bagāto Svētupi iecienījuši gan makšķernieki, gan vēžotāji, kuri lomu ne vienmēr iegūst godīgā ceļā. Izmantoti tiek nelegāli paņēmieni un metodes, kas apdraud zivju resursus. Tāpēc daudz laika un pūļu ieguldīts kārtības nodrošināšanā. Šī gada aprīlī tika apstiprināti aktualizētie Limbažu novada domes saistošie noteikumi Nr. 23 *Nolikums par licencēto vēžošanu Svētupes posmā Limbažu novada administratīvajā teritorijā* un pēc mēneša iznāca Limbažu novada domes saistošie noteikumi Nr. 27 *Nolikums par licencēto makšķerēšanu Svētupes upes posmā un Jaunupē Limbažu novada administratīvajā teritorijā (posms «Svētupe–Jaunupe»)*.

Maliķi aizvien atrod veidus, kā apiet normatīvajos aktos noteikto

Licencēto makšķerēšanu ne tikai organizē, bet arī pārrauga Svētupes aizsardzības biedrība, un ir noteikti licenču veidi, skaits un cena. No 1. septembra būs pieejamas gan vienas dienas, gan arī gada bezmaksas makšķerēšanas licences. Viena no iedzīvotāju grupām, kas varēs saņemt šo bezmaksas atļauju, ir Svētupē un Jaunupē piegulošo krastu zemju posmā *Svētupe–Jaunupe* īpašnieki un viņu ģimenes locekļi. Vienas dienas licenci varēs iegādāties vietnē www.manacope.lv, bet gada bezmaksas makšķerēšanas licenci klātienē izsniegs Svētupes aizsardzības biedrība Salacgrīvā.

Kopā paredzēts 200 gada bezmaksas atļauju un nopirkt varēs 350 taimiņu (arī lašu) vienas dienas licenču, kas būs derīgas no 1. janvāra līdz 10. maijam. Savukārt pārējām vienas dienas makšķerēšanas atļaujām noteikts ierobežojums – 20 licenču dienā. Jāņem vērā, ka visu licenču īpašniekiem obligāts pienākums ir aizpildīt lomu uzskaites tabulas, kas jāiesniedz Svētupes aizsardzības biedrībā. Tās var reģistrēt elektroniski lietotnē www.manacope.lv vai arī nosūtīt uz e-pastu svetupes.ab@inbox.lv.

J. Ozoliņš skaidro, ka atbilstoši nolikumam 10% no licenču realizācijā iegūtās summas tiks ieskaitīti valsts pamatbudžeta Zivju fonda dotācijās ieņēmumu veidošanai. Atlikušie 90% aizies Svētupes aizsardzības biedrības kontā, kurus tā izmanto zivju resursu pavairošanai un aizsardzībai, nārsta vietu atjaunošanai, makšķerēšanas kontrolei, kā arī licencētās makšķerēšanas organizēšanai un tūrisma infrastruktūras attīstībai. – *Jūlija beigās izdevās īstenot vienu no biedrības plāniem un Svētupē ielaidām foreles. Pasākums bija plānots jau pirms gada, bet sakarā ar karsto laiku zivju audzētava nevarēja nodrošināt foreli nepieciešamo ūdens temperatūru. Par laimi, šogad laikapstākļi ir daudz labvēlīgāki, – teic valdes priekšsēdētājs.*

Runājot par upes teritorijas apsaimniekošanu, J. Ozoliņš un Z. Dancis atzīst, ka noteikumi ir diezgan stingri, plānotie

pasākumi jāaskaņo gan ar Dabas aizsardzības pārvaldi, gan zinātnisko institūtu *BIOR*. – *No vienas puses tas ierobežo darbu, bet no otras jāsaprot, ka pat lielāka akmens pārbīdīšana var ietekmēt upes gultni un traucēt zivju migrāciju. Tāpat liela uzmanība tiek pievērsta koku izciršanai. Ja katrs darīs tā, kā iedomājas, beigu beigās upe būs zivīm nederīga. Mums kā biedrībai daudz vieglāk nokārtot formalitātes, jo ir iestrādes un skaidra kārtība, kādā tiek izsniegti tehniskie noteikumi darbību veikšanai upes teritorijā. Privātpersonai tas būtu daudz laikietilpīgāk un sarežģītāk, – atzīst biedrības vīri.*

Tāpat kā citur Latvijā, arī Svētupē netrūkst nelegālo makšķernieku. Sarunbiedri norāda, ka pēdējos gados maluzvejnieku skaits nedaudz sarucis, cilvēki, iespējams, kļuvuši izglītotāki. – *Kontrole Svētupē notiek diendienā, bet makšķerētāji atrod visdažādākos veidus, kā apiet likumu. Pēdējo trīs gadu laikā uzlabojums ir liels, bet tāpat uz katriem 100 godīgiem cilvēkiem trīs būs tādi, kuri izmantos visas iespējas iegūt kādu nelegālu labumu, – stāsta valdes priekšsēdētājs. Z. Dancis uzsver, ka kontrole ir ļoti būtisks un vajadzīgs pasākums: – Ja netiktu veiktas pārbaudes, licences neviens nepirktu. Tiklīdz sākam pievērst pastiprinātu uzmanību maluzvejniekiem, sāk pieaugt pieprasījums pēc atļaujām. Atbalstu maluzvejniecības apkarošanai Svētupē sniedz arī biedrības *Makšķernieku klubs «Salackrasti»* aktīvisti. Reiz 10 dienas centušies notvert kādu likumpārkāpēju no Rīgas. – *Noķert cilvēku pie rokas ir diezgan grūti, jo parasti nelegālie makšķernieki izvēlas nakts periodu. Turklāt vietu ir daudz, visas apsekot nav iespējams. Mums ir ļoti labas termokameras, bet arī “maliķi” izmanto aizvien jaunus metodes. Ir pat gadījumi, kad zemūdens zvejas rīki tiek izlikti, izmantojot akvalanga kostīmu. Pašam esot krastā, to pat nevar pamanīt, – stāsta J. Ozoliņš. Ņemot vērā nelegālās darbības, stingriem noteikumiem jābūt, bet tajā pašā laikā jādod iespēja godīgajam makšķerniekam lomu arī paturēt.**

Zigmārs Dancis (no kreisās) un Jānis Ozoliņš rūpīgi pārrauga un kontrolē licencēto makšķerēšanu un vēžošanu Svētupē

Jūlija sākumā atklāta vēžošanas sezona

Vēžotāji Svētupē sabrauc no malu malām. Jāņem vērā, ka arī viņiem jāievēro noteikta kārtība. Licencētās vēžošanas noteikumi attiecas uz Svētupes posmu, kas sākas no tilta Kuiķulē un noslēdzas pie Sausupes ietekas. Savulaik licences vēžošanai tika ieviestas, lai regulētu un kontrolētu signālvēžu (*Pacifastacus leniusculus*) skaitu. Tie Latvijā ievesti 1983. gadā un pakāpeniski pārnēmuši gan ezerus, gan arī upes. No Ziemeļamerikas atceļojušais viesis, kas ir izturīgs pret vēžu mēri un vienlaikus šo slimību pārnēsā, pamazām izspiedis no dzīvesvietas vietējo sugu. Viņš ir lieluma zilgani vai sarkanīgi brūnais vēzis labvēlīgos apstākļos spēj sasniegt 17 cm garumu, tā dzīves ilgums var būt 6–9 gadi. – *Latvijā noteikts, ka signālvēzis ir invazīva suga, ko vajag iznīcināt. Pirmie iemūnieki parādījās Primmas ezerā, bet tagad jau izplatījušies pa visu Latviju. Signālvēži ir izturīgāki un ūdens kvalitāte tos tik ļoti neietekmē, bet vietējam vēzim svarīga tīra vide. Neskatoties uz visiem dabas aizsardzības pasākumiem, mūsu upes tomēr ir diezgan bagātas ar lauksaimniecībā izmantotajiem pesticīdiem, – atzīst J. Ozoliņš. Lielu ietekmi uz procesiem Latvijas ūdeņos atstāj klimata izmaiņas. Ja agrāk pati daba parūpējās par nārsta vietu atfīrīšanu un lielu darbu paveica pavasarī ejošie ledi, tad tagad jādomā, kā veikt upes sakopšanu saviem spēkiem. Z. Dancis piebilst, ka arī upēs, tāpat kā jūrā, viss mainās, cilvēkiem jāprot pielāgoties un jācenšas saglabāt to, kas mums ir.*

1. jūlijā sākās licencētā vēžošana, kas turpināsies līdz 1. oktobrim. Atbilstoši nolikumam paredzēts 200 vienas diennakts licenču, no kurām gandrīz puse izpārdotas jau jūlija vidū. Sezonas licence būs pieejama 20 vēžotājiem, bet bezmaksas atļauju, kas attiecas uz upei piegulošo zemju īpašniekiem, varēs saņemt 60 personu.

J. Ozoliņš un Z. Dancis norāda, ka, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, konstatēto pārkāpumu skaits ir mazs. Iespējams, ka ieguldītais darbs un laiks cīņā ar murdu licējiem, kā arī lielie naudas sodi ir vainagojušies panākumiem. – *Ir redzēti sludinājumi, kur vēžus pārdod par pusotru eiro gabalā. Ja tā parēķina, tad diennaktī ar nelegālajiem paņēmieniem – mirdiem – var noķert līdz pat 1000 vēžu. Tas dod lielus ienākumus. Te jāņem vērā, ka tāpat vien tirgoties ar vēžiem nav atļauts, ir jābūt oficiālai uzņēmējdarbības veidlapai. Ja redzam kādu aizdomīgu tirgotāju, varam pārbaudīt, vai persona ir iegādājusies licenci, – stāsta valdes priekšsēdētājs.*

Noteikumos par licencēto vēžošanu paredzēts, ka Svētupē atļauta vēžošana ar kritiņiem (skaits nedrīkst pārsniegt 10) vai ar rokām. Izmantot citus vēžošanas paņēmienus aizliegts. Par noteikumu neievērošanu tiek piemērots naudas sods, kas atkarībā no pārkāpuma lieluma var sasniegt vairākus simtus eiro. J. Ozoliņš un Z. Dancis atgādina, ka pirms došanās makšķerēt vai vēžot vienmēr svarīgi iepazīties ar licenču iegādes kārtību un noteikumiem, kas pieejami vietnē www.manacope.lv.

Tematisko lapu atbalsta:

Par «Zini, sargā, copē!» saturu atbild projekta īstenotājs SIA «Izdevniecība Auseklis».

Lapu sagatavoja Līga LIEPIŅA un Ivita RENČE